

et Amt. Naar man siger, at Ringkjøbing Amt ikke kan taale den Byrde, der vil blive det paa- lagt, hvis man følger Udløstet, og at man der- for skal formindste Byrden, saa er dette alde- les i sin Orden, thi Ringkjøbing Amt kan ikke klage over, at vi formindste en Byrde, som det ikke kan taale; men noget Andet er det, hvis man lægger en større Byrde end billigt paa Kjøbenhavns Amt; thi da kan man ikke berolige enten sin egen eller Andres Samvittighed dermed, at Amtet godt kan taale det. Man kan tage den Byrde bort, som et Amt ikke kan taale, men man kan ikke lægge en ubillig Byrde paa et Amt, fordi det kan taale den. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg endnu engang tillader mig at henstille til det ærede Udvalg at tage Endringsforslagene under Nr. 13 og 15 under nærmere Overveielse, og om der navnlig ikke skulde være Grund til at tage det af mig paapegede Hensyn ved deres nær- mere Udarbeidelse.

N. Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Jensen: Den ærede sidste Taler maa have misforstaaet mig. Grunden til, at jeg meente, at der ikke var tilstrækkelig Anled- ning til at stille Kjøbenhavns Amt anderledes end samtlige øvrige Amtet med Undtagelse af Ringkjøbing Amt, var, som jeg angav, den, at efter mit Skjøn var den forøgede Byrde, som Kjøbenhavns Amt vilde faae efter denne Lov, ikke af en saadan Betydning, at der burde være Tale om at træffe særegne Foranstaltninger derimod. Smidlertid tilspøiede jeg jo ogsaa, at jeg ved Sagens 3die Behandling ikke vilde være utilbøielig til at gaae ind paa et Forslag, hvor- ved man kunde inødefomme Kjøbenhavns Amt noget, forsaavidt det maatte kunne gjøres fuld- kommen klart, at Kjøbenhavns Amt vilde blive væsentligt forurettet ved nærværende Lov; jeg

meente kun, at det at træffe en saadan Bestem- melse som den her foreslaaede, nemlig at oprette nye Bomme, var en saa overordentlig uheldig Maade at komme Kjøbenhavns Amt inøde paa, at jeg ikke kunde være med dertil.

Winther: Med Hensyn til det sidst omtalte Spørgsmaal om, paa hvilken Maade gamle Kjøbenhavns Amt kan blive stillet paa en nogenlunde billig Fod i denne Veisag, skal jeg tillade mig at bemærke, at det gaaer mig, som det gif de ærede Medlemmer for Kjøben- havns Amts 1ste Valgkreds og Standerborg Amts 2den Valgkreds (Hall og N. Jensen), idet jeg nemlig finder det i høieste Grad util- raadeligt at gaae ind paa at oprette nye Bomme. Det forekommer fremdeles ogsaa mig, at der, naar Veisagen i det Hele skal bringes til en endelig Afslutning, var Anledning til at høre de Bomme, som ere tilbage; dette vil efter min Formening være det vigtigste og ganske overensstemmende med de Bestræbelser, vi hid- til have viist for den frie Færdsel paa Lande- veiene. Der er nu i Endringsforslaget under Nr. 13 antydet en Mulighed af, under visse Betingelser at komme ind paa en saadan Af- gjørelse, hvorved der ikke mere skal være Bomme, men der stiller sig den Banstæthed iveien for at afgjøre Sagen strax, at man endnu ikke har hørt de vedkommende Amtsraad. Vi have imidlertid en Lov, der angaaer et Forhold, som har nogen Lighed med det foreliggende, og hvori man har truffet en Afgjørelse. Jeg veed ikke med Visshed, i hvilken Grad der har været corresponderet derom med vedkommende Amtet, men det veed jeg, at der, da denne Sag var for her i Salen, blev klaget stærkt over den Fordeling, som skulde finde Sted paa visse Egne, hvilke der blev paalagt en Bydelse til dette Foretagende; jeg sigter til Loven af 8de Marts 1856 angaaende Anlægget af Bogstør Canal. Denne Lov gif ud paa, at Beføstnin- gen, som ansloges til omtrent 400,000 Rd., for de to Trediedele skulde udredes af Statskassen og for den ene Trediedeel af de omkringlig-